

Hayati Tahsin
YILMAZ
YOKSULLUKTAN
VARSILIGA
İSVEC
4.500 TL

GORKEM YAYINLARI
İSTANBUL
1.1.400 TL

abana

Mahmut MAKAL
FAUSTUN DEDIĞİ
5.000 TL

GORKEM YAYINLARI
İSTANBUL
Tel: 539 72 15

MAYIS 1991

SAYI 178

HAVALAR İSİNDİ

Yılbaşından bu yana güneşli günler geçti. Seker bayramının son gününden başlayarak, sıcak ve

güneşli günlere kavuştu.

Bu yıl sert geçen Abana kışı, herkesi kara ve yağmura doydurdu.

abana DAN

MEKTUP VAR

Hayati Tahsin YILMAZ

Ahmet Emin Yılmaz, 1944'te çıkan "Yarım-Türkiye-sine Seyahat" adlı yapıtında şöyle der:

"... Bu memleket, hükümetle halk arasındaki en verimli münasebet şekli, tatlı söz, eşitlik ve işbirliğidir. Gursuz, azamete, şiddete, idare edilemeyen arasında mesafe bulundurmaya, vasıfı taşıyan otorite nevi bu memleketi sükunet ve iyi netice vermez. Türkün izizetinesu, şeref duygusu hak-sesir, kalbi temizdir. İyi münaseleden, tatlı sözden, karışıklık güvenden anlar. Bu memleketteki bütün münasebetleri bu kanaate göre ayarlamak, memurlarla halk arasındaki çok zararlı uçurumu kaldırmak lazımdır."

BOZKURT KAYMAKAMI DUYMASIN

Gazetemizin yazılarını ben diyorum. Salim Yılmaz'ın bu sayımızdaki yazısını dzerken, Ambarcılar-Eski Muhtar Rasim Kaşıkçıoğlu'nun, köy okulunda 80 öğrencinin bulunduğunu belirtmesi adına bir ayraç açarak "Bozkurt Kaymakamı duymasın!" yazmaktan kendimi alamadım. Rasim Kaşıkçıoğlu bir de köyde oturanların sayısını söylemeye kalksardı, kimbile başına neler gelirdi?

Sanat sayımızda nüfus sayımı sonuçlarını verirken şöyle demiştik: "50'nin sayım sonuçlarını ilgililer, ilke çıkarlarını korudukları gerekçesiyle(!) olacak, bize vermediler. Başvurduğumuz nüfus müdürlüğü ve kaymakam yetkileri olmadığımız, vali de sayım sonuçlarının yayımlanmadığını öne sürdü."

İlgililerin vermediği sonuçları biz bulup yayımladık. Bu durum kaymakamı tedirgin etmiş ve bu bilgiler kimin izdirliğine ilişkin soruşturma açmış, gözdâğı vermiş!

Biz, bu bilgileri nasıl edindiğimizi bildirelim de, kaymakam boyuna suçlu aramasın:

RUSYA'DAN AJAN

Rusya'dan ajan getirttik. Bu ajan, bizim için köylere gitti ve her eve kaç kişinin grip çıktığını gözlemleyerek, sonuçları bize ulaşırdı. Ajanımız gece de görev yaptığandan, karanlıkta kişilerin erkek ya da dişi olduğunu saptayamadı. Biz de bu nedenle sayım sonuçlarını verirken kadın-erkek ayırımı yapamadık!

GAZETEMİZİN İLKOKULLARA ÖDÜLLERİ

Aralık sayımızda da, ilçemiz köy okulları ve öğrencilerine 3 milyon TL ödül vereceğimizi duyurmuştu. Bu girişiminiz de ilgililerce engellendi. Anlatalım:

Aşağıdan başladık. Emekli Öğretmen Recep Aygen'le Abana İlçe Milli Eğitim Müdürlüğüne başvurup durumu açıkladık. Müdürün olumsuz davranışı üzerine, "biz ödüllerimizi veririz, siz bize okullardaki öğrenci sayılarını veririz" dedik. Müdür, gözlerimizin içine baka baka şöyle dedi:

"Ben, okulların öğrenci sayılarını bilmiyorum!"

(Sana 3'te)

BAYRAMDA HAVA BOZUKTU

DIŞARDAKİ ABANALILARDAN ÇOK AZ GELEN OLDU

Fotograf, Denizbükü'nün bir bayram hazırlığını gösteriyor (Foto: Abana)

Seker Bayramını yağışlı bir havada kutladık.

Dokuz günlük dinlenmeye karşın, dışardaki Abanalıların ilgisi, geçen bayramlara göre azdı. Buna neden olarak, havaların elverişsizliğinin yanı sıra, önümüzdeki Kurban Bayramının okulların tatilinden sonraya castlaması gösteriliyor. Bu yüzden, Kurban Bayramında Abana'nın çok kalabalık olacağı söyleniyor.

Mahalle ve köylerimizde çıkarılan bayram pirlavına ilgi, her zamanki gibi büyüktü.

GAZETEMİZİN ÖDÜLLERİ

İLÇEMİZDEN YALNIZCA YAKABAŞI KÖYÜ
İLKOKULUNU BİRİNCİLİKLE BİTİREN ÖĞRENCİ
BU ÖDÜLDEN YARARLANACAK

Gazetemizin, Abana köy okullarına vermek istediği para ödülleri, ilgililerin katı tutumları yüzünden gerçekleşemedi. Ödül tutarı bu yıl 3 milyon TL'ydü (ayrıntılı bilgi Abana'dan Mektup Var" köşemizde).

Bu yıla özel olmak üzere, gazetemizin kurucusu Hayati Tahsin Yılmaz'ın görev yaptığı 5 okulu birincilikle bitiren öğrencilere 300.000'er (5 okula toplam 1,5 milyon) TL ödül veriyoruz.

MEZ- GİRT BOL

Havaların ısınmasıyla, yerli balıkçılarımız mezgirt ve hamsi avlamaya başladılar. Mezgirt oldukça bol avlanıyor.

Kalkan avına çıkan balıkçılar ise avlarını boş çekiyorlar.

30 Nisanda, bu okulların bağlı olduğu ilçe milli eğitim müdürlüklerine birer mektup yazılarak, paranın yollandığı bildirildi.

Bu mektupların tıpkı-kimleri de, ödül verilecek öğrencilerin okullarına postalandı.

(Sana 3'te)

OTOBUS YOLCULUĞU

Salim YILMAZ

Abana'nın son yıllarda yetiştirdiği genç kardeşimiz Nezat Aktan'ın "Bizim Otobüsler" başlıklı yazısı ilginç. Ben de, bu konu üzerine anılarımı tazeleyeceğim.

Biz sürekli olarak Avrupa'da bulunduğumuzdan, çoğu kez uçakta geliyoruz İstanbul'a. Topkapı ya da Balat'tan otobüslerimize binerek ulaşıyoruz Orta Karadeniz'e.

İki yıl önce, Abana-İstanbul ve Abana-Zonguldak yollarını yıllarca çigneyen çileli arkadaşım Refik Yorgancı ile yaptığım konuşmayı (konuşma ilişkin olması bakımından) da bu sayıda yayımlanmasını istediğim ağabeyimden. O konuşma, otobüsçülüğümüzün tarihçesini de içeriyor.

Geçen yıl, Abana'dan İstanbul'a giderken Abana-Bozkurt Otobüs İşletmesini seçmiştik. Sabah 7'de kalkacak otobüsümüz, İstanbul'dan geç gelince, saat 9'da Zeytinlik'ten bizi alabildi. Tarih 4 Ağustos 1990, Kaptanımız Kadir Can.

(Sana 2'de)

SON KÖY ENSTITÜLÜ

HAYATI TAHSİN YILMAZ'IN
GEÇEN AY ÇIKAN
SON KÖY ENSTITÜLÜ
KİTABINDAN TİPKİBASIMLAR
(Abana sayfa 41, 42, 43 ve 60)

ISMAIL SAFA GÜNER

1. sınıftayken, ders yılı sonuna doğru İsmail Safa Güner okulumuza müdür olarak atandı (Nisan 1948) İ Safa Güner 2,5 yıl (1950 Ekimine dek) okulumuzda kalarak, örnek davranışlarıyla bizi çok etkiledi. Onun zamanında (ilerde anlatacağımızdan başka) iç yayın merkezi kurulup ses-yayınlarla radyo dinlenilmeye başlandı. Sinema makinesi sağlandı. Telefona kavuşuldu.

İ Safa Güner tuvalet temizliğine çok özen gösterir. "Yavrularım, bir köyde kız görmeye gidildiğinde öncelikle tuvalete bakılır. Eğer orası kirlil olursa, başka yerde temizlik aranmaz!" derdi. İ Safa Güner'i elleriyle tuvalet temizlerken hepimiz görmüşüzdür(*).

"Hey, ceketi omuzunda olanlar!" derdi İ Safa Güner. "durun bakalım! O kâğıt ne orada? Niye almadınız bu kâğıdı?" der ve kâğıdı yerdene alıp çöp kutusuna atardı.

İkinci sınıftaydık. İlerde anlatacağımız park yeni yapılıyordu. Bir gün bu parkta oturuyorduk. Yarımda, 1946'da bu okuldan öğretmen olmuş olan Lütfi Acar'ın ağabeyi vardı. Kardeşini görmeye gelmişti.

Lütfi Acar'ın ağabeyi, "hadi kalk, müdürünüz kim? Görüşmek istiyorum, gidelim!" dedi.

Lütfi de, üzerinde tulum; elinde çapasıyla parktaki yeni dikilen akasyaların diplerini havalandıran kır saçlı adamı göstererek:

"İşte müdür burada!" dedi.

"Bu müdür mü?" dedi ağabeyi.

"Beğenemedim mi?"

Sonra gittiler müdürün yanına. "Kardeşim sizi bana 'müdür' olarak tanıtırca inanmadım, çok duygulandım, elinizi öpmek istiyorum" demiş. İ Safa Güner elini vermemiş, yaklaşımlardan öpmüş bu öğretmen konuşmuş.

Bir toplantıda sigara konusunu ortaya attı İ Safa Güner. Geleli birkaç ay olmuştu. Sigaranın gençliği, körpeligi, ruhsal ve bedensel güçleri kemirdiğini; güzel ve güçlü olma olgusunu kösteklediğini söyledi. "Genç insan için ağırlmaz dağıtılmaz engel yoktur" dedi. 14 yıldır sigara içtiğini, eğer topluca sigara içme kararı alınsa, kendisinin de sigarayı bırakacağını söyledi.

Sigarayı bırakma kararı alındı. "Sigara ile Savaş Kolu" kurularak, içenlerle savaşmaya başlandı. Arkadaşların çoğu sigarayı bıraktılar. İ Safa Güner'i de o günden sonra sigara içerken görmedik.

Dünyanın ileri gelen eğitimcilerince, 34 eğitimci içinde insan yetiştirmeye, eğitime yönelik oldukları için yeğlenen kurumları bulan bir olduğumuz halde, onlardan da yerinde yolları estirdik. Bu, bir gerçeğe gidirdi. UNESCO, çeri kalmış ülkelere bir eğitim kurucusu olarak yıllarca önce bizim köy enstitülerini salık vermişti ve köy enstitülerinde öğretmenlik yapan birçok arkadaş, o ülkelere gidip, bunlara benzer kurumlar kurmuşlardı.

Mahmut Makal

Yeni Toplum (Köy Enstitüleri Üzeri Sayın), Nisan 1976, sayfa 242

*) Bizden bir sınıf büyük olan Safranbolulu Bayram Yıldırım'ın anısı: Sigara içenleri denetlemek amacıyla gelmiş olmalıydı. Ben sigara içmiyordum ama içerideydim. Sigara dumanları yükseliyordu. İsmail Safa Güner:

"Lan teresler, bu kokü ne, bu duman ne? Çıkmı bakalım!" diye bağırdı önce. Sonra lavobada sümkü gördü. Dedi ki:

"Bu sümkü kimin? Kim sildi buraya?"

Hepimiz "ben silmedim!" dedik.

"Peki, siz silmediniz ama, bu sümkü burada görmediniz mi? Burayı buraya bir pis adam sümkürmüş. Madem ki geldünüz, temizleyecek-siniz!"

Sonra kollarını sıvadı, suyu vuruyor vuruyor, sümkü akıyor! Eliyle ovarak çıkarmak zorunda kaldı. Sabun parçalarıyla ellerini yıkadıktan sonra:

"Bunu gördüğünüz zaman böyle temizleyeceksiniz! Temizleyemezse-niz, sizin okulunuz kokar!" dedi. Biz hepimiz donakaldık. Ben, öğretmenlik yaşamım boyunca hep bunu uyguladım. Bugün de uyguladım.

DİKMEN TEPESİNE 14 MİLYARLIK YATIRIM

Gemiciler'e (Evrenye) karayoluyla 23 km uzaklıktaki Dikmen Tepesine NATO radar issü yapıyor.

Eksiltmesi Milli Savunma Bakanlığınca yapılan kuruluştan parasal kaynağı NATO'dan sağlanıyor. Yatırım tutarı 14 milyar TL.

1660 m yükseklikteki bu tepeye ulaşım için yol yapımı çalışmaları da sürüyor.

Geçen yılın sonlarında başlayan yapımın bu yılın sonlarında tamamlanacağı söyleniyor.

abana

SIYASAL GAZETE

HER AYIN BAŞINDA ÇIKAR

KURULUŞU:
25 Ocak 1970

ÇIKARAN
Tahsin YILMAZ

GENEL YAYIN
YÖNETMENİ
Hayati Tahsin YILMAZ

YAZI İŞLERİNDEN
SORUMLU YÖNETMEN
Feyzi KÖSE

İSTANBUL
TEMSİLCİLERİ
Ender YORGANCI
Mehmet ÖZTÜRK

ADRES
ABANA GAZETESİ
37 970 ABANA
Telefon: (4664) 10661

İSTANBUL
TEMSİLCİLİĞİ
Tahdülâr Sokak, 5
KUÇUKPAZAR
Telefon: (1) 513 42 32

SORUŞURUM
HER İSTEYENE
PARASIZ YOLLANIR
(Yurttaşına Yollanmaz)

DİZGİ VE BASKI
GÖRKEM BASIMEVİ
Telefon: (1) 539 72 15
Telefax: (1) 505 04 23
İSTANBUL

OTOBUS YOLCULUGU

(Baş 1'de)

Anlatayım biraz yolculuğumuzu.

Daha Kürt'ün Yokuşunu çıkarırken aylık burukluğu sanyor kişimin içimi. Yukarı Abana kıvrımından Abana'ya son kez bakarken içimizde bir yanıklık duyuyor. Gözlerimiz nemlenir ama kimeye çaktırmayız.

İkinci kez içimin yanması, Bozkurt üzerinde, Bahçe'ye doğru tırmanırken olur. Kıvrım başlarından Karadeniz görünür azıcık. Yene karışlarına doğru dere boyunca tırmanırız. Sanki Avusturya ve İsviçre Alplerini çıkıyoruz. Tek seritli ve bakımız yolda coşkulu ve kuşkulu bakarız çevremize. Bir gözümüz de, canımız "emanet" ettiğimiz sürücüdür.

İsfendiyar'a doğru tırmanıyoruz. Göynükle ve Çampınar'ın görüldüğü kıvrım dönerken, Karayolları'nın yolu genişletme yaptığını görüyoruz. Altı dozer var sayabildiğim. Ayrıca greyderler, kamyonlar var. Saniye ki, Karayolları limizdeki tüm araçlarını buraya yığmış. Buradan sonra yol düzeliyor. Yolu düzelle düzelle gelmişler yukardan. Çok hızlı bir çalışma bu. Yol düzelen olınca içimle aydınlık oluyor, kuşkularımız azalıyor.

Arpalıkbaşı'nda duruyor otobüsümüz. Burası, yolcuların gereklerini de düşünülerek soluk alınacak bir durak olarak düşünülmüştür. Duraklarda bavyeri yük alıyor otobüsümüz. Geriye dönüp yapanlar, küçük gereksinimlerini de beraberlerinde götürüyorlar. Tarhana, misir bulguru, çorbalık ince misir, taze ve kurutulmuş sebze ve yeşillik büyük yer tutuyor. Biz de, Hollanda'ya dönerken mide antropolojimize ilişkin yiyecekleri beraberimizde götürerek bu geleni sürdürüyoruz.

Arpalıkbaşı'nda dururken, Ambarcılar Eski Muhtarı Sayın Rasim Kaşıkçoğlu ile konuşuyorum gazete için.

"İşimiz yolun düzelmesine bağlı. Yolun, bakımsızlıktan kapanması üzerine 5-10 milyon zarara gördüm" diyor Rasim Kaşıkçoğlu. "Burada 400-450 kişi kalıcımız var, ama yaz aylarında 3-5 bin oluyoruz." Okulları yapılmış, 80 öğrenci varmış okulda (Bozkurt Kaymakamı duymasın!)

Köyde patates yetiştiriliyor. Biraz da hayvancılık var. İlkokulu bitiren gençler İstanbul'un yolunu tutuyor. Buranın yazın çalabalık olduğuna bakarak, gidenlerin köyleriyle bağlarını koparmadıklarını anlıyoruz.

Arpalıkbaşı Bozkurt'un çın demarı oluyor. Ama yolun iki yanına da dızilen beton yapılar geçekodu gibi rastgele sıralanmış.

Gazete olarak biz, Abana-Bozkurt ayrımını yapmıyoruz. Burada da bir zamanlar Abana'ya bağlıydı.

Arpalıkbaşı turizme açılabilir.

Orbüce binip yine tırmanmaya başladık. İlerde, bir iki kahve bulunan bir yerden de yolcu aldık. Solumuza Çatalzeytin söylerini alarak tırmanıyoruz.

Seranlıktan transit geçtik. Burası, Akın'dan sonra, Orman İşletmesinin sanyorum en büyük kereste yığınağı.

Dev girgen ağaçları seyrekleyiyor. Ve Yaralgöz görüldü. Şeyh-ban'dayız şimdi. Bu bölgenin yapılaşması da ilginç. Ağaç yapılar arasında beton yapılar da görünüyor. Köy çok sessiz. Çocukların sigirtmacılık yaptığı bir yerde, çoban köpekleri inümüzi kesiyor.

İsfendiyar'ın Yaralgöz etkelerini kıvrılarak Akın Orman İşletmesine yönlüyoruz. Yükseklik 2.000 m.

Düzlüğe çıkınca, yavaş yavaş yiyecek çıkınları açılıyor. Bazlamaçlar, börekler, yeşillikler...

Çat' geçince kendini İstanbul'da sanyor kişi. Ama daha yolun başındayız. Burada "demiryolu" geliyor aklıma. "A-caba" diyorum, "Devrekân'den ya da Kastamonu'dan İstanbul'a demiryolu döşense, yollarda çekilen bu çile biter mi!"

Gerede'de Ankara yoluna çıkıp araba seline karışınca, tedüdüklük yine başlıyor bizde. Sanki sürücülüğü biz yapıyoruz. Otobüsümüzün de maşallah var! Kaptan Kadir Can, tüm araçları sollaya sollaya, Karadeniz'de "viya" yapar gibi, İstanbul'a en önde girme yarışında. Gözü pek sürücülerimiz "rakip" tanımıyor düz yolu bulunca.

Yorgancılar, kimbilir, Devrekân yolunun ortasında oluştundan midir ne, İnebolu yolunu seçmiş. Denizbükü ve Havneli'den de yolcularını alan Yorgancılar, Yakaören ve Gemiciler'e de uğradıktan sonra İnebolu'dan doğru tırmanıyor İsfendiyar'a.

Kimbilir, kiş sezonunda zararına çalışıyor yolcu taşıyan otobüslerimiz.

Bir de her gün Devrekânı üzerinden Kastamonu'ya çalışan posta minibüsü var.

Çalışmada kalkınma hızı, ulaşım hızıyla eş değerdedir. Salim YILMAZ

GAZETEMİZİN ÖDÜLLERİ

(Baş 1'le)

İlçemizden, yalnızca Yakabaşı Köyü İlkokulu'nun birincilikle bitirecek öğrenci bu ödülün yararları

mıyor.

Bu konuda, gazetemin Yakabaşı Köyü İlkokulu Müdürüne yazdığı

mektubun tıpkıbasımını aşağıdadır (ödülün gerekeceği de bu mektupta belirtilmiştir):

abana

HER AYIN BAŞINDA ÇIKAR
SİYASAL GAZETE

30 Nisan 1991

İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü Abana/Kastamonu

Gazetemiz kurucusu ve İlçemiz Yakabaşı Köyü

Okulu eski öğretmenlerinden Hayati Tahsin YILMAZ, gazetemin adına, görev yaptığı okulları 1990-91 öğretim yılı sonunda en iyi derece ile bitiren öğrencilere 300.000'er TL ödül vermektedir.

Bu nedenle, ilçemiz Yakabaşı Köyü Okulunu bu yıl en iyi derece ile bitirecek öğrenciye verilerek üzere "İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü Abana/Kastamonu" adresine bugün 300.000 TL yollanmış (bu paranın adınıza yollandığına ilişkin PTT alındı belgesinin tıpkıçekimi ilişiktir).

Gereğinin yerine getirilmesini dileriz.

Abana Gazetesi İstanbul Temsilciliği Adına
Rahmi EVCİMEN

Not: Hayati Tahsin YILMAZ'ın görev yaptığı diğer öğrenciye 300.000 TL. verilecek okullar (bu yazının bir kopyası da ilgili okula yollandı).

Kastamonu	Abana	Yakabaşı Köyü İlkokulu
Kastamonu	Borçkurt	Alantepe Köyü İlkokulu
Samsun	Bafra	Yeşilyaz Köyü İlkokulu
Samsun	Ondokuzmayıs	Ezentepe Köyü İlkokulu
Samsun	Ayvacık	Merkez İlkokulu

NİÇİN AVRUPA KAMPANYASI

Gençliğin Avrupa Kampanyası Türkiye Sekreterliğinin Kuzey Anadolu sahil köyü Abana'da gazeteciler için tertip ettiği seminare davet edildiğim zaman, yurt içinde günden güne yazacağım bu seyahatten memnun, hazırlıklara ve işlerimi tamamlamaya başladım. Diğer taraftan da "Gençliğin Avrupa Kampanyası" tabirine zihnim takılıyordu. Aziz okuyucum, senin de bu kampanyaya ile ilgileneceğine eminim. İtiraf etmem lâzımdır ki, çocuklarımız gibi henüz ben de bu mevzu da sarıh fikre, etraflı bilgiye sahip değildim. Vaka, Sekreterlik, neşredilmek üzere zaman zaman gazeteme yazılar gönderiyordu. Fakat kampanyanın mevzu ve gayesi hakkında sarıh bir bilgi sahibi olmadığım için, gönderilen makalelere alaka duymuyordum. Hatta, Anadolu'daki diğer meslektaşlarımızın yaptığı gibi, bu yazılar çok defa, neşredilmek şöyle dursun, okunmadan sepete atılıyordu. Oyle ya, "Gençliğin Avrupa Kampanyası" da ne oluyor? Hangi gençlik? Niçin Avrupa kampanyası? Türkiye Sekreterliği de ne için? Mevzu nedir? Gayesi nedir? Tabii bunlar hakkında sarıh bir bilgi sahibi olmadım ve gönderilen alaka duymadığım makalelere, okuyucuların alakasını elbette çekemedim.

İşte, günden güne yazacağım yurt gezisi kadar, yukarıdaki işlemlerim çözülecek oluşt da beni memnun ediyordu.

Bu tecrübe ve memnuniyet içinde 9 Ağustos günü dahil Toros Ekspresi ile yola çıktım. 24 saatli bir tren yolculuğundan sonra Ankara'ya vardım. Davetli kâfilemizden Ankara'da toplanacak olan, 19 Ağustos günü hareketli, otobüsle Ankara-Ankara yoluyla İnebolu'ya ve oradan deniz yoluyla Abana sahil köyüne gidecekti. Abana'daki çalışma programını burada okuyucularımıza bildirdikten sonra, Ankara'dan başlayan yolculuğumuz, Abana'daki seminer çalışmalarını, yurdun Cennet kadar ırmı ve güzel bölgelerini, burarlarda yaşayan insanları ve onların hususiyetlerini anlatmaya çalışacağım. Elbette bu yarıklar Afrika kabilelerinden, Amerika'daki gece kulübelerinden veya Güney denizlerindeki adalar sakinlerinden veya Avrupa'daki güzelliklerden, Hollywood güzelliklerinden bahsetmeyecek. Fakat onlar kadar enteresan ve onlardan daha faydalı olacağına eminim.

A. Saim Emirmahmutoglu
(Demokratik Hizmet Gazetesi, Mevzu, 27 Ağustos 1993)

REFİK YORGANCI

(Baş 4'te)

Elimden geldiğince yaratılı ol-
maya çalıştım.

- Siz Hacveli'de güçlü bir ailediniz. Bugün de güçlü sayılırız. Nereye gitseniz antropolojinizi sürdürüyorsunuz. Hacveli üzerine neler söyleyebilirsiniz?

Şöyle söyleyeyim: Ben, Hacveli'den buraya geldikten sonra, orada ticaret yapan babalarım, dedelerim hep yaşlanıp öldüler. Şu anda Hacveli'de bir kuruluş ticaret yapan yok. Benim peşimden kardeşlerim de geldiler. Bir ara Okul kaldı tek başına. Sonra o da durmadı geldi. Kahvecilik yapıyor burada.

- Hacveli, bu köylünün gözbebeği. İleesi için turistik yatırımlar düşünüyor musunuz? Sizler ortaklaşa bir yatırım yapabilir misiniz?

- Valla, adı gerekli değil, birisi, "burayı süslece komple satar mısınız?" diye sordu. Ne yapacağımı sordum, "ileriye dönük turistik yatırım" yapacağımı.

- Abana'nın yerlisi mi bunları söylüyor?

- Hayır. Ona dedim ki, "birim süsle çok kalabalık. Sen çarşısı küçük görürsün ama, pay sahibi olarak 500 kişiyi buluruz. Onun için senin buraya yatırım yapman çok zor!"

- Sen bir girişimde bulunsan?

- Ben dedikodulara maruz kalırım. Bir yatırım için herkes satarsa, ben de satırım.

AYHAN KARAYALÇIN'IN SEÇTİKLERİ

FAKİR BAYKURT
ONUR SOKAK OKULU

Ren boyunda emek şehri Duisburg'ta ilk dersime başlarken okudum karatahtayı Kokladım tebeğiri yıllar sonra Düşündüm cezavlerinde yatan öğretmenleri Yeryüzünün mutsuz meridyenlerinde Türülsü fağrımın, yol keser, can sür Boş geçer bağışsızlık dersleri

Fabrika bacaları arasında duman altında Yeniden bulup haksızlık aylarında yitirdiğimi Birikmiş öğlemlerle hem de birle Karatahta başında ders verirken Geçmiş yaşadım inciden saniyelerde

Kavacak sekiz mahalle seksen ev Dağ başında bir köy yolları bayır Yelleri kılığ yakar kavurur Karları kolla kulaklı yağar Çileli öğrencilerin koca adamlar Sık sık evlerine giderim aklamaları Gün görmemiş analar kızlar Yokusları çıkar çayları geçer Yürür gelirler terleyerek Her ilğün çağırır oyuna çeker babaları Koroğlu'nu, Sepetçioğlu zeybeğini oynarım Ömürlü! Ömürlü! diye bağırır, Nur ol! Kalkmış kollarım inmez, uçmak isterim

Dereköy'de Hafik'te Konya'da öğretmenliklerim Sürgünlük yıllarım Fevzipaşa'da Ne çok ezıyor halkı bey soyları Yaya doluştığım sınır köyleri Akıl almaz once gerilgi Susuz kalmış mızırlardır köy çocukları Kirgin öğretmenler, çay veren eşleri, kucakları bebekli Sendikali arkadaşlarım boy boy TOS şubeleri Dopdolu sinema salonlarında köylüler Öğrencilerimden koparıldığım cezavci yılları Geçerler inciden saniyeler içinde Karatahta önünde ders verirken

Yedi yıldır Ren ile Rur'un birleştiği yerde Wikingler'den, Roma'dan kalma duvarlar Bin yüz yıl öncenin zindanları, Sonnenwall Bruckhausen, Meiderich, Hamborn Gerdanlık gibi güzel Homberg, Rheinhausen Altmış ülkeden 600 bin nüfus Uluslararası bir pots dayanışmalı dayanışmaz Çıkar gelmişler işkili Akdeniz ülkelerinden Göçmen halklar, bağırtılı kadınlar İlk ışıklardan yeniliklerden yoksun Nasıl da ezıyorlar halkını dışarı bile Cahillikle din baskısıyla Yoksulluk utancıyla süreklili Yaşamın akışı yönün tersine çekerek Oğullarını kızlarını körelterek Öğretmenler ürkek şahin olmuşlar Değişmiş duruşları

Hochheide Pazarı'na yakın, Ehren-Strasse'de Onur Sokak Okulu'nda ders veriyorum Nedendir bunca gerilik bu çağda Emekli arkadaşlarım yurtta yeniden başladılar "Abece" diye dergi çıkarır bir bölümü Ben işçi çocuklarına ders veririm Nasıl okunur yaşamın işçi kitaplar Nasıl hak sorular haksız yönetimlerden?

Gözlerim açık dalarım sık sık "Öğretmenim!" diye kaldırıp parmaklarını Sorar öğrencilerim, "Neden daldınız? Kendiniz burdasınız ama nereye varıp geldiniz?"

Ren boyunda Duisburg'gehrinde Onur Sokak Okulu'nda yıllar sonra Karatahta başında ders veriyorum Arada geçmiş yılları düşünerek böyle Geleceği gösteriyorum

"Bir Uzun Yol", Ortadoğu Yayınevi, 1989

(Sayfa 29, 30, 31)

REFİK YORGANCI

Çocukluk yıllarınızı ve ticaret atılmalarını anlatır mısınız?

- 1963'e kadar babam Ömer Yorgancı ile Hacıvelî'de çalıştık, çabaladık. Ben askerden gelince, babam da ölmüştü. Minibüscüğe başladık Yurdakul'la (Şenol) beraber. 9-10 yıl minibüscülük yaptık.

- Otobüscülük?

- 1974 yılında otobüscüğe başladık. Aşağı yukarı 12-13 yıl da otobüscülüğüm var. Kardeşlerim Ayhan ve Rifat'la bir iki yeni araba da aldık bu devrede.

- Bir otobüsle başladınız.

Kaçta çıktı bu sayı?

- 6 otobüs. İkisini aldıktan sonra birisi devrildi. Birisi motor patladı. 40-50 milyon zarar çektik. Daha sonra ben soğudum bu işten ve çekildim. Şimdi bir tane var. Ayhan'la Cemal'le çalıştırıyor. Vellhasıl bu işi kendim bırakmış oldum ama bir ucu "Yorgancıoğulları" olarak çalışıyor.

- Abana otobüscülüğünün tarihini de anlatır mısınız?

- Geçende Burhan'la (T) da saydık. Bu memleketin yollarında 72 tane otobüs girmiş! Yani, Abana-İstanbul yolunda 72 tane otobüs girmiş.

- Kim başlatmış otobüscülüğü?

- İlk önce Tefik Tan başlatmış. Tefik Tan'ın babası vardı ondan sonra. Ak Tahirliler (Şen) başlatmışlar bir Opel otobüsü. Ondan sonra Altıkulaç'tan Mustafa Keleş. Sonra Kalaycı Hacı dedikimiz. Cemal İnce bir Deseto aldı. Sonra MAN aldı. Sabri Beyim (Yeğin) Turistik Abanası var. Sonra Sabri Kalafat'la Nurrettin Yeğin'in Chevrolet'i geliyor. Arsam aldı Hasan'la ortak.

- Bozkurt'tan falan?

- Bozkurt'ta Akkuş da otobüs aldı. Sonra Bozkurt Belediye Reisi Kazım'la Camcı aldı. İlyas'ı da (Yakaören) Dikmen Sabri aldı. Topal Apti bir Vahis aldı. Devrekanlı Muhafız'ı vardı. Ne bileyim, yarısı aklımda yok. Dedim ya, geçende şöyle bir toplam yaptık, tam 72 otobüs girmiş bu yollarda!

- Otobüscülüğün geleceği parlak değil mi sizce?

- Bizim yollarımızda, bu yük otobüsün üstündeyken, bu işi yapan enayitler derim. Kâr etmez yani. Bir lastik bugün (1989) 200.000 TL. Bir taş batarsa, bizim yollarımızda gider!

İle Konuşan SALIM YILMAZ

Yolcunun yükünden para almıyorsunuz. Tek firma olur da, kilo başına yük parası almır ve de dolu gidip gelirse, belki para kazanılır.

- Nerelerden yolcu almıyor?

- "Yorgancılar" olarak mı soruyorsunuz?

- Evet.

- İstanbul'da 6 tane yazıhane var. Zonguldak, İnebolu ve Gemiciler'de de yazıhanelerimiz var. Kastamonu'yu geçen yıl bıraktık.

- Zonguldak'a haftada kaç sefer yapıyor,

- Bir.

- Biraz da başka komalara geçelim. Bahçeyi de işletiyorsunuz.

- Bahçe benim değil. Kardeşim Rifat işletiyor bahçeyi. Lokantayı da, moteli de o işletiyor.

- Abana'ya ne zaman yerleştiniz?

- 22 yıl oluyor.

- Politikaya da girelim mi?

- İhtüalden bu yana ben politikaya bıraktım. 1967'den itibaren kadar AP yönetim kurulu başkanı vekilliği yaptım.

(Sıra 3'te)

ABANA'DAN MEKTUP

(Baş 1'de)

"Nasıl hilteneziniz" diye isteyeceğim oldu, sonuç alamadık. Müdür, okulların öğrenci sayılarının İlçe Milli Eğitim Müdürlüğünde bulunmadığı savında diretiyordu.

Kaymakama başvurduk, "bilmek bile veremeyiz!" dedi. Sıra valiyeye gelmişti. "Huzura kabul" edildik. Ve de benim konuya girdik.

"Olmaz öyle şey!" dedi vali, "siz bize parayı verin, biz uygun göreceğiz şekilde sınavı yapar, ödülleri dağıtırız!"

"Sınav kurullarında bizim de temsilcimiz olacak" dedik. Söyle dedi vali:

"Devlet sizin oyuncuğunuz değil!"

"Devlet kimenin oyuncuğu değil" dedim. "Bizim temsilcilerimiz de öğretmen kökenli olacak." Kendimin de öğretmen olduğumu, sınav kurullarına girmekle en azından olası çağrışımları engelleyebileceğimizi söyledim.

"Devletin, senin 3 milyona gereksinimi yok!" dedi. "Gereksinim" yerine "ihtiyaç" sözcüğünü kullandı doğal olarak.

Ödüllü devlete değil, başarılı öğrencilere vereceğimizi söyledik de sonucu değiştiremedik.

Yanında bir konuğu vardı salınım. Kimbilir bu yüzden, polis çağırıp beni dışarı attırmadı. Tatsız ama kovulmadan ayrıldık salının "huzur"undan.

Geçen yıllarda da ödül vermek istemiştik. Böylece bu girişimimiz bu yıl da gerçekleşemedi. Bundan böyle Abana okulları için girişimimiz olmayacak. Birileri girişimde bulunursa ödül verebileceğiz.

GELECEK YILIN ÖDÜLLERİ

Gelecek yıl, Abana'dan bir öneri gelmezse, Kastamonu'nun herhangi bir ilçesine ödül verebileceğiz. Bu ödüllü gerçekleştirilecek ilçelerden şimdiden başvuruda bulunulabilir. Ödül, (Abana'dan istek gelmezse) ilk başvuran ilçeye verilecektir. Ödül tutarı en az 3 milyon TL'dir (İstanbul Temsilciliğimize başvurulacaktır).

ÖZEL - ODULLAR

Bu yıl için özel olmak üzere, görev yaptığımız 5 okulu en iyi derece ile bitiren birer öğrenciyeye 300.000'er TL vereceğiz (ayrıntılı bilgi bu sayımızda). İlçemizden bu özel ödüllü yalnızca Yakabaşı Köyü Okulunu birincilikle bitiren öğrenci olacaktır.

ÇIKAR ELLERİNİ CEBİNDEN!

Bu sözler de bugün Abana Cumhuriyet Savcılığı koltuğunda oturan kişindir. Olay şöyle:

Savcı, yanında başçavuşla Abana Merkezde bir yurttaşın evine girer. Evde ustalar oturmakta. Savcının, PTT'den aldığı bilgiye göre, evin telefonundan birilerine telefon edilerek tedirgin edilmiştir.

Savcı eve girerken hiçbir izin istemez. Bir belge de göstermez. Yurt dışından kesin dönüş yapmış olan ev sahibine bağırır:

"Çıkar ellerini cebinden, burası Almanya değil!"

Yurt dışından dönen kişi (adını vermiyoruz, savcı bilir), durumu telefonda valiyeye bildirir. Vali, bir şey yapamayacağını, Adalet Bakanlığına başvurması gerektiğini söyler. Almanyalıya. Başka girişimde bulunmaz Almanyalı.

KASTAMONU VALİLİĞİ

BASIN VE HALKLA İLİŞKİLER MÜDÜRLÜĞÜ

Böyle bir kuruluş var Kastamonu'da. Bu kuruluş gazetelere (Abana Gazetesine de) ilimize ilişkin "haber"leri ulaştırıyor. Sanıyorum bu kuruluşun hiçbir "haber"ini "haber" olarak değerlendirmedik. Bir olayın "haber" niteliği taşıyıp taşımadığına Kastamonu Valiliği değil, biz karar vereceğiz!

Size, bu kuruluşun, "İsmail Günendi" imzasıyla yolladığı 6 Aralık 1990 tarihli "haber"inin ilk iki bölümünü aktaralım:

"Geçmişte bizlere örnek olacak hayır hizmetlerinde bulunan ve değerli eserler bırakan hamiyetperver ecdadımızı 'VIII Vakıf Haftası' münasebetiyle rahmet ve minnetle anmaktayız.

Vakıf, insanlık için yüzyıllar boyu yaşamış ve insan hayatının günlük olayları ile sıkı ilişkiler kurmuş; insanlığın ekonomik, sosyal ve kültürel yaşayışı üzerinde derin etkiler yapmış bir özel hukuk kurumudur. İnsanın insana hatta bütün canlılara sunabileceği hizmetleri kapsayan tarihi vakıf belgeleri incelendiğinde, insan sevgisi ve yardımlaşma duygularının hakim olduğu görülür."

İki satır "haber" verececek, 20 satır "gazel" okunuyor. Uzağdan doğru, kişinin elindeki gazetenin yazılarının bile okunabildiği bir çağda, halkın sayısız halktan saklayanların "haber" anlayışları başka türlü de olmaz!

Hayati Tahsin YILMAZ

SON KÖY ENSTİTÜLÜ

(GÖLKÖY ENSTİTÜSÜ VE ÖĞRENCİLİK ANILARI)

HAYATİ TAHSİN YILMAZ

6.000 TL

Kastamonu'da ÖZKAN KİTABEVİ
(Cumhuriyet Caddesi, 42/2)

KASTAMONU İLİ SINIRLARI İÇİNDEKİ KİTAPÇILARA
DERNEKLERE VE ÖĞRETMEN KURULUŞLARINA
DİLEDİKLERİ ÇOKLUKTA YOLLANIR
(SATILDIKÇA, İNDİRİMLİ OLARAK ÖDEYECEKLERDİR)
(Kastamonu dışından isteklere bu kolaylık yapılmaz)

Telefon: (9) (1) 539 72 15

İSTANBUL

Telefax: (9) (1) 506 04 23

Abana'da YILMAZLAR'da satılır

Abana Gazetesinin öteki okurları (ve öteki kitapçı ve kuruluşlar)
Abana Gazetesinin İstanbul Temsilciliğinden ödemeli olarak isteyebilirler
(Posta gideri eklenmez)

Abana Gazetesi Temsilciliği:
TAHSİLDAR SOKAK, NO: 5
KUÇUKPAZAR/İSTANBUL

Telefon: (9) (1) 513 42 32

Gözkem
YAYINLARI